

De bede van Salome getuigt van haar geloof in Jezus en van haar liefde voor Jezus.

Want wat staat zij wel niet aan Hem af. Haar beide zonen. Haar dierbaarst bezit. O, zij verlangt er vurig naar, dat Jakobus en Johannes in de onmiddellijke nabijheid van Jezus zullen zijn en in Zijn bijzonderen dienst.

Zoo menig moeder begeert voor haar zonen gansch iets anders. Een goede betrekking, een gelukkig huwelijk, rijkdom en eer, een lang leven.

Maar Salome vraagt gansch iets anders. Zij smeekt: Laat ze bij U zijn, Heere. In Uw nabijheid en gereed tot Uw dienst. Zie, ik geef U mijn zonen ten pand van mijn vertrouwen, dat Gij tóch in uw Koninkrijk zult ingaan. Neem ze maar en... zet ze dan aan Uw rechter- en aan Uw linkerhand.

* * *

Was die laatste toevoeging er maar niet bij geweest! 't Is goed van deze moeder, dat ze zoo zeker in het Koningschap van Jezus gelooft. Het is goed, dat ze zoo gaarne haar zonen dicht bij Hem wil zien. Maar 't is niet goed, dat ze voor die zonen de eereplaatsen opvraagt. Zie, zij wil ze zien op de plaats van des Konings meest vertrouwde dienaren. Ze wil ze zien op de gewichtigste posten. Ze wil ze zien in waardigheid en hoogheid.

Ach, Salome begrijpt zoo weinig van het Koninkrijk van Jezus. Ze denkt er nog zoo klein-menschelijk over. Ze rekent nog zoo met haar eigen opvatting van koninklijke eer en waardigheid. Ze oordeelt nog zoo vleeschelijk.

Salome weet niet, wat ze vraagt. Een plaats aan Jezus' rechter- en linkerhand, dat is een plaats aan 't kruis. Dat beteekent een ingaan in Zijn lijden. Dat houdt in lijden en sterven.

De bede van Salome zal verhoord worden, al is het op een andere wijze dan zij gedacht heeft. Voor Johannes en Jakobus is er een plaats bij Jezus. Ook zij zullen de smaadheid van Jezus dragen. Ook zij zullen hun leven voor Hem overgeven.

Nu nog niet. Nu weten zij nog niet, wat ze begeeren. Nu zullen ze nog, wanneer het lijden komt, op de vlucht slaan.

Maar eens, als ze er niet meer naar zullen verlangen de meeste te zijn, als ze zullen geleerd hebben aller dienaar te wezen, dan zal Jezus hun waardig achten, deel te hebben aan Zijn lijden en sterven. Dan zal hun plaats zijn in de onmiddellijke nabijheid van den Koning.

* * *

Wij bidden vaak zoo verkeerd en dwaas, ook als wij tot Jezus' discipelen behooren. O, het kan

zijn, dat ons hart brandt van liefde tot den Heiland en dat we toch bidden in onze blindheid.

Wij vragen dan, wat we niet vragen zouden, als we niet zoo kortzichtig waren.

Het is goed, dicht bij Jezus te willen zijn. 't Is goed, Hem vurig te beminnen. 't Is goed, veel voor Hem te willen doen.

Maar laat ons niet vragen, wat voor ons te groot en te hoog is. Laat ons niet bidden om werk, dat we met onze kleine krachten niet volbrengen kunnen. Laat ons niet willen zijn op een plaats, die aan ons niet toekomt.

Zie, het is alles zoo heel eenvoudig. Volg Jezus maar. Ga maar achter Hem aan. Doe maar, wat Hij u gebiedt. Want Hij geeft u werk, dat juist voor uw krachten berekend is. Hij zet u op de plaats, die gij kunt innemen. Hij beslist over uw lot en leven in wijsheid.

Weet ge, wat eigenlijk onze kwaal is? We willen zoo gaarne iets zijn, iets beteekenen. En dan gaat het ons precies als Salome, op wie we toch eigenlijk wel eens een beetje neerzien kunnen.

O, wij weten het wel, van welk een Koninkrijk Jezus Koning is en wij weten evenzeer, dat macht en aanzien ons geen betere onderdanen van dit Koninkrijk maakt, maar toch... de eerste plaats in de gemeente, de eerste plaats in onze Christelijke vereeniging, de eerste plaats in ons evangelisatiewerk.

Ja, ik weet wel, het gaat u om Jezus, evenals het Salome om Jezus ging. Gij gelooft in Hem en hebt Hem lief. Gij wilt dicht, dicht bij uw Heiland zijn.

En toch, toch, o dat arglistig hart, dat in den dienst van Jezus nog over dit de-meeste-zijn kan denken.

Dat brengt het bederf in ons kerkelijk leven, dat slaat onze Christelijke actie stuk, dat maakt ons vereenigingsleven onvruchtbaar.

Begeer maar een plaats aan de rechter- en aan de linkerhand van uw Koning, maar weet het, dat die plaats het opnemen van Zijn kruis, het ingaan in Zijn lijden, het deelhebben aan Zijn dood beteekent.

Wilt ge dat? En zal het u een eere zijn, ook bij Jezus te staan, als schijnbaar Zijn Koninkrijk nooit zal komen? Is het u een behoefte, dicht bij uw Koning te zijn, als het schijnt, dat Zijn leger het verliezen zal?

Wat wilt gij?

O, zij uw antwoord: Heere, dat ik dicht bij U mag zijn. Neen, ik vraag U niet om een plaats, die mij de menschen zouden benijden. Ik wil wel een dorpelwachter zijn — als het maar is in Uw huis.